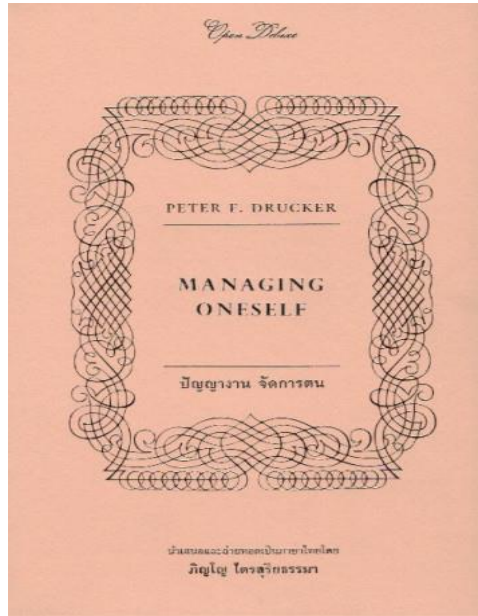

Book Review

Tanaporn Sittipisan^{*} and Prateep Peuchthonglang

Faculty of Business Administration and Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Lanna, Mueang District, Chiang Mai 50300, Thailand

1. บทนำ

"Managing Oneself" เป็นหนึ่งในงานที่ทรงค่าและทรงพลัง ที่ถูกเขียนโดยปรมาจารย์การจัดการของโลก อย่างปีเตอร์ ดรักเกอร์ และได้รับการตีพิมพ์โดยสถาบันการศึกษาที่ได้ชื่อว่าดีที่สุดในหนึ่งของโลกอย่างมหาวิทยาลัย ฮาร์วาร์ด ถูกอ่านและถูกนำไปใช้โดยนักบริหารทั่วโลก นี่คือนหนังสือเล่มเล็กที่ตั้งคำถามที่ใหญ่ที่สุดที่มนุษย์ควรรู้

การได้อ่านหนังสือเล่มนี้เปรียบเสมือนการได้นั่งลงสนทนากับปรมาจารย์ด้านการจัดการและที่ปรึกษาด้าน บริหารธุรกิจที่เก่งที่สุดคนหนึ่งของโลก เชื่อว่าแม้จะเป็นช่วงเวลาสั้นๆ เพียงไม่กี่ชั่วโมง แต่ปัญญาที่เกิดจากการอ่าน หนังสือเล่มนี้ จะช่วยให้ผู้อ่านได้ครุ่นคิดเรื่องชีวิต การงาน คุณค่า และการใช้เวลาในช่วงที่สองของชีวิตอย่างคุ้มค่า

---

*

ผู้แต่งหลัก:

Tanaporn Sittipisan อีเมล: Khun_jedrin@hotmail.com

วันที่รับบทความ: 14 มีนาคม 2563,

วันที่แก้ไขบทความ: 19 เมษายน 2563,

วันที่ตอบรับบทความ: 30 เมษายน 2563

2. เนื้อหา

เนื้อหาในหนังสือ “ปัญญางาน จัดการตน” ที่ผู้เขียนได้สรุปออกมาให้เห็นแก่นของเนื้อหาในแต่ละตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 “อะไรคือจุดแข็งของเรา” ผู้เขียนต้องการที่จะสื่อว่าคนเรานั้นสร้างผลงานจากจุดแข็งเท่านั้น เราไม่สามารถสร้างผลงานจากจุดอ่อนทั้งหลายของเราได้ หนทางเดียวที่จะทำให้ค้นพบจุดแข็งของตนเองคือผ่าน การวิเคราะห์ทบทวนตนเอง หรือที่เรียกว่า Feedback Analysis วิธีการนี้จะแสดงให้เห็นว่าสิ่งที่เรากำลังทำหรือสิ่งที่เราทำไม่ได้สิ่งไหนที่ขัดขวางเราจากการใช้ประโยชน์สูงสุดจากจุดแข็งของเรา การวิเคราะห์ทบทวนตนเองส่งผลสู่การนำไปปฏิบัติหลายประการ ประการแรกอันเป็นหัวใจสำคัญที่สุดคือการรวมพลังไปที่จุดแข็ง เราต้องวางตนเองลงไปในตำแหน่งที่จะใช้จุดแข็งสร้างผลงานได้ ประการที่สองคือการทุ่มเทพลังงานจุดแข็งของเรา บทวิเคราะห์จะทำให้เห็นว่าทักษะไหนที่จำเป็นต้องศึกษาเพิ่มเติม และประการที่สาม คือ ความอหังการทางปัญญา อันนำไปสู่อริชาหาทางก้าวข้ามมันไปได้

ตอนที่ 2 “ฉันมีวิธีการทำงานอย่างไร” ความจริงแล้วพวกเราส่วนใหญ่แทบไม่รู้ตัวเลยว่า เราต่างคนต่างมีวิธีการทำงานที่แตกต่างกัน สิ่งแรกที่ต้องรู้คือ เราเป็นนักอ่านหรือนักฟัง มีนักฟังจำนวนน้อยมากที่จะถูกสร้างหรือสร้างตัวเองให้กลายเป็นนักอ่านที่มีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับที่มีนักอ่านน้อยมากที่ถูกสร้างหรือสร้างตนเองให้กลายเป็นนักฟังที่ดีได้ในบรรดาองค์ประกอบสำคัญของการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองความเข้าใจว่าตนเองเรียนรู้ด้วยวิธีไหนเป็นความรู้ที่ง่ายที่สุดที่เราสามารถแสวงหาได้ คนบางคนเรียนรู้ด้วยการลงมือทำ บางคนเรียนรู้ด้วยการฟังเสียง

ตนเองพูด แต่การไม่นำความรู้ไปสู่การปฏิบัติคือหนึ่งในปัจจัยสำคัญของการไร้ผลงาน

ตอนที่ 3 “ฉันทำงานกับคนได้ดีไหม” ในการจัดการตนเองให้เกิดประสิทธิผล เราจำเป็นต้องถามตนเองว่า เราทำงานกับผู้คนได้ดีหรือจะดีกว่าถ้าทำงานคนเดียว ถ้าเราทำงานกับผู้คนได้ดีคำถามต่อมาที่ต้องถามก็คือในความสัมพันธ์แบบไหน บางคนทำงานได้ดีที่สุดในฐานะผู้โต้แย้งปัญหา บางคนมีพรสวรรค์อันโดดเด่นในฐานะผู้ฝึกสอน อีกหนึ่งคำถามที่สำคัญคือ เราสร้างผลงานได้ดีในฐานะคนตัดสินใจหรือในฐานะที่ปรึกษา ผู้ยิ่งใหญ่หลายคนทำงานได้ดีที่สุดในฐานะที่ปรึกษาแต่ไม่สามารถรับภาระและแรงกดดันจากการตัดสินใจ ในขณะที่หลายคนต้องการที่ปรึกษาซึ่งกดดันให้พวกเขาคิด ให้พวกเขาตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติด้วยความรวดเร็ว มั่นใจ คำถามต่อไปที่ต้องถามคือ เราทำงานได้ดีภายใต้แรงกดดันหรือเราต้องการทำงานภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีโครงสร้างแน่นอนและพยากรณ์ได้ มีคนจำนวนน้อยมากที่ทำงานได้ดีทั้งในองค์กรขนาดใหญ่และองค์กรขนาดเล็ก มีคนจำนวนน้อยมากที่ทำงานได้ดีในทุกสภาพแวดล้อม ข้อสรุปที่ควรค่าแก่การตอกย้ำ คือ อย่าพยายามเปลี่ยนตัวเอง เพราะเราจะไม่ประสบความสำเร็จแต่จงทำงานหนักเพื่อพัฒนาวิธีการที่เราจะสร้างสรรค์ผลงาน

ตอนที่ 4 “คุณค่าที่แท้จริงของฉันคืออะไร” เพื่อที่จะจัดการตนเองได้ สุดท้ายแล้วเราต้องถามตัวเองว่า คุณค่าที่แท้จริงของฉันคืออะไร และนี่ไม่ใช่คำถามเกี่ยวกับจรรยาบรรณในการทำงาน ถ้าเกี่ยวกับด้านจริยธรรมแล้วนั้น กฎต่างๆ ใช้ได้กับทุกคนและวิธีทดสอบนั้นง่ายมาก แบบทดสอบกระจก หรือ Mirror Test พฤติกรรมทางจริยธรรมที่แสดงออกมาในองค์กรหนึ่ง หรือในสถานการณ์หนึ่งย่อมเป็นพฤติกรรมทาง

จริยธรรมที่จะแสดงออกในองค์กรอื่น หรือในกรณีอื่นด้วย แต่จริยธรรมเป็นเพียงส่วนหนึ่งของระบบคุณค่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบคุณค่าที่แท้จริงขององค์กร

การทำงานในองค์กรที่ให้ค่ากับสิ่งที่เราไม่อาจยอมรับหรือไม่สอดคล้องกับตัวเราย่อมส่งผลให้เกิดความอึดอัดขัดข้องและไม่สามารถสร้างสรรค์ผลงานได้ บางครั้งสิ่งที่เราให้ค่าอาจขัดแย้งกับจุดแข็งของเรา สิ่งที่เราทำได้ดีหรือดีมากกว่ากระทั่งประสบความสำเร็จอาจไม่ได้ตรงกับสิ่งที่เราให้ค่า ในกรณีนั้นงานอาจจะไม่ใช่สิ่งที่มีค่าพอที่เราจะอุทิศชีวิตทั้งชีวิตหรือเพียงส่วนหนึ่งของชีวิตให้

ตอนที่ 5 “ฉันควรจะทำอะไรกับชีวิตนี้” ตลอดระยะเวลาที่ยาวนานในประวัติศาสตร์ผู้คนส่วนใหญ่ไม่จำเป็นต้องถามว่าฉันจะทำอะไรกับชีวิตนี้ พวกเขาถูกบอกว่าการจะทำอะไรกับชีวิตนี้เพื่อที่จะตอบคำถามนี้ เราจำเป็นต้องกลับไปต่อยก้าที่รากฐานสำคัญ 3 ประการ คือ สถานการณ์ขณะนี้ต้องการสิ่งใด ฉันจะทำอะไรที่ดีที่สุดด้วยวิธีไหนเพื่อให้งานลุล่วงไปได้ และอะไรคือเป้าหมายที่จำต้องบรรลุเพื่อสร้างความแตกต่าง

ตอนที่ 6 “ดูแลใส่ใจความสัมพันธ์” มีน้อยคนนักที่จะทำงานด้วยตนเองและบรรลุผลสัมฤทธิ์ด้วยตนเอง คนส่วนใหญ่จำเป็นต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นและสร้างผลงานร่วมกับผู้อื่น การจัดการตนเองจึงจำเป็นต้องรวมถึงความใส่ใจในความสัมพันธ์กับผู้อื่นซึ่งแยกเป็นสองส่วนหนึ่งคือการยอมรับความจริงว่าผู้อื่นนั้นมีความเป็นปัจเจกเช่นเดียวกับเรา พวกเขาโหยหาความเป็นมนุษย์เช่นเดียวกับเรา ดังนั้นเพื่อให้งานสำเร็จเราจำเป็นต้องเข้าใจวิธีการทำงานและให้ค่าของเพื่อนร่วมงาน ส่วนที่สองคือความใส่ใจในการสื่อสาร ผู้คนส่วนใหญ่ล้วนต้องทำงานสัมพันธ์กับผู้คนมากมายซึ่งมีหน้าที่และความ

รับผิดชอบแตกต่างกัน ความเอาใจใส่ในความสัมพันธ์นั้นเป็นสิ่งจำเป็นที่สุด ทุกคนล้วนต้องมีหน้าที่เอาใจใส่ต่อเพื่อนร่วมงานของตนทุกคน ทั้งคนที่เราต้องพึ่งพาทำงานของเขาและคนที่ต้องพึ่งพาการทำงานของเรา

ตอนที่ 7 “ครึ่งสองของชีวิต” มีสิ่งหนึ่งที่ต้องเรียนรู้ก่อนเข้าสู่การเรียนรู้เรื่องการจัดการส่วนที่สองของชีวิตนั่นก็คือ เราจำเป็นต้องเริ่มต้นนานก่อนที่เราจะเข้าสู่ช่วงเวลาดังกล่าว อายุการทำงานของคนเราจะยืดยาวออกไปอย่างรวดเร็ว ผู้เกษียณอายุจะกลายมาเป็นอาสาสมัครให้สถาบันไม่แสวงหาผลกำไรมากขึ้นเรื่อย ๆ แต่มันไม่เป็นเช่นนั้น ปรากฏว่า ถ้าคนหนึ่งไม่ได้เริ่มงานอาสาสมัครตั้งแต่ก่อนอายุประมาณ 40 ปี เขาคงจะไม่เป็นอาสาสมัครเมื่ออายุ 60 ปีไปแล้ว เช่นเดียวกับผู้ประกอบการสังคมที่ได้เริ่มทำกิจการที่สองก่อนที่พวกเขาจะก้าวถึงจุดสูงสุดของธุรกิจแรกนานมาก เหตุผลที่เราควรก่อร่างสร้างความสำเร็จที่สองและเราควรต้องวางแผนไว้แต่เนิ่นๆ ด้วยไม่มีใครคาดการณได้ว่าตลอดชีวิตการทำงานอันยาวนานของเรา เมื่อไหร่เราจะถดถอยตกต่ำหนัก ความสนใจที่สองอาจจะมิได้เป็นเพียงแค่งานอดิเรกอีกต่อไป หากคือโอกาสสร้างความเปลี่ยนแปลงทั้งหลายให้กับชีวิต

ในสังคมยุคที่ความสำเร็จกลายเป็นสิ่งสำคัญจนน่ากลัว การมีทางเลือกหลากหลายจึงกลายเป็นความจำเป็นยิ่งยวด ความจำเป็นของการจัดการตนเองจึงหาใช้สิ่งใด หากคือ การสร้างสรรค์ให้เกิดการปฏิวัติกิจการงานแห่งมนุษย์

3. บทวิจารณ์

3.1 ภาพรวมของหนังสือ

หนังสือ “ปัญญางาน จัดการตน” เป็นหนังสือที่เกิดขึ้นจากการนำเสนอและถ่ายทอดเป็นภาษาไทย

โดย ภิญโญ ไตรสุริยธรรมา ซึ่งมีความสนใจในทฤษฎี และความคิดของ ปีเตอร์ เอฟ. ดรักเกอร์ ซึ่งเป็นบิดา แห่งการจัดการสมัยใหม่ หนังสือเล่มนี้กระตุ้นให้เราขบคิด และตั้งคำถามกับหลายเรื่องสำคัญของชีวิตได้อย่าง มีพลัง สร้างสรรค์ และเป็นระบบ บ่อยครั้งที่เราจำเป็นต้องนั่งใคร่ครวญเรื่องอาชีพการงาน เรื่องความถนัด เรื่องทักษะ ความเชี่ยวชาญ เรื่องที่ทางของตนเอง เรื่องอนาคต เรื่องความสัมพันธ์ กระทั่งเรื่องความสำคัญของตัวตนในโลกสมัยใหม่ ดรักเกอร์ไม่ได้ให้คำตอบ หากแต่สรุปคำถามสำคัญที่เราจำเป็นต้องตอบให้ได้มา ทีละข้อ ทีละขั้น เพื่อช่วยให้เราเข้าใจศาสตร์สำคัญที่สุด ศาสตร์หนึ่งของมนุษย์ นั่นคือ การจัดการตนเอง

จะเห็นได้ว่ายุคสมัยนี้เป็นยุคที่มีปัญหาขวุ่นวาย ต่างๆ มากมายเกิดขึ้น สังคมเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้คน เกิดตัวแปรหลายๆ อย่าง ไม่ว่าจะเป็นการก่อเหตุร้ายแรง การดูถูก การล้อเลียน ล้วนเกิดจากสังคมทั้งนั้น ฉะนั้น เราจึงต้องเรียนรู้สังคมให้หลากหลายและควรปรับตัวให้ เข้ากับสังคมนั้นไปตามยุคตามสมัย การจัดทำหนังสือ “ปัญญางาน จัดการตน” เป็นอีกหนึ่งการช่วยเหลือที่จะช่วยให้ผู้อ่านนั้นสามารถเข้าใจโลก ธรรมชาติ ผู้คน สังคมรอบตัวว่าเราควรต้องใช้ชีวิตอย่างไรเมื่อเจอกับ เหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต เราควรจะต้องคิดก่อนที่จะ ลงมือทำสิ่งต่าง ๆ เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นล้วนเกิด จากการทำที่มีแต่อารมณ์ไร้การคิดและไตร่ตรองว่า ผลที่ตามจะเป็นอย่างไร ทำให้ทุกวันนี้ในสังคมเกิดแต่ เหตุปัญหาขวุ่นวาย

ผู้ประสบความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์ ล้วนรู้จักการจัดการตนเอง แต่คนเหล่านี้มีเพียงน้อยนิด และเป็นกลุ่มคนพิเศษทั้งในด้านพรสวรรค์และ ความสำเร็จเกินกว่าขอบเขตความสามารถของมนุษย์ ธรรมดา นั่นคือเหตุผลว่าทำไมคนธรรมดาส่วนใหญ่

จึงจำเป็นต้องเรียนรู้เรื่องการจัดการตนเอง เราจำเป็นต้อง เรียนรู้ที่จะพัฒนาตนเอง เราจำเป็นต้องวางตัวเอง ในจุดที่สามารถสร้างสรรค์ได้สูงสุด เราจำเป็นต้องตื่นรู้ และตามติดตลอด 50 ปีแห่งชีวิตการทำงาน ซึ่งหมายถึง การรู้ว่าควรเปลี่ยนแปลงงานของเราอย่างไร และเมื่อใด

3.2 จุดเด่น

ประเด็นที่ถือว่าเป็นข้อเด่นที่น่าสนใจของ หนังสือเล่มนี้ คืองานเขียนที่มาจาก ปีเตอร์ เอฟ ดรักเกอร์ ที่เป็นบิดาแห่งวิชาการจัดการสมัยใหม่ซึ่งผู้เขียนจะขอ แยกแยะให้เห็นเป็นประเด็นสำคัญที่พบได้ ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ประวัติและความเป็นมาของ ปีเตอร์ เอฟ ดรักเกอร์ที่ทำให้มั่นใจว่าคุณคนนี้เป็น บุคคลที่มีความเชื่อถือ ความรู้ทางด้านจัดการ ตนเอง ดรักเกอร์ได้รับการยอมรับว่าเป็นบิดาแห่ง วิชาการจัดการสมัยใหม่ เป็นผู้คิดค้นหลักสูตร MBA สำหรับผู้บริหาร เขาสรรค์สร้างคำศัพท์คำว่า คนงาน ความ (knowledge worker) และสังคมองค์ความรู้ (knowledge society) ดรักเกอร์ยอมทิ้งอาชีพทางการเงิน ที่ก้าวหน้าในมหานครลอนดอน ประเทศอังกฤษ ไว้เบื้องหลังทั้ง ๆ ที่โลกกำลังเดินเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจ ตกต่ำครั้งใหญ่ช่วงทศวรรษ 1930 เขาสนใจเรื่องมนุษย์ มากกว่าเรื่องเงิน และเขาไม่ยอมเป็นคนดังผู้ได้ชื่อว่า มั่งคั่งที่สุดในบรรดาผู้ที่ถูกฝังอยู่ในสุสาน เขาจึงยอม ทิ้งอดีตที่รุ่งเรือง เพื่อเริ่มต้นอาชีพใหม่ เขาค่อย ๆ สร้างชื่อเสียงจากงานเขียนในปี 1939 และหนังสือของ เขาได้รับการวิจารณ์ค่อนข้างดีจากเซอร์ซิลล์ ว่าดรักเกอร์ ใช่ว่าแต่มีความคิดเป็นของตนเองเท่านั้น แต่เขายังมี พรสวรรค์ในการกระตุ้นให้ผู้อื่นตื่นตัวไปกับทุกประโยค แห่งความคิดของเขา จนขนานนามได้นักสังเกตการณ์ สังคม ผู้มีมุมมองแหลมคมที่สุดคนหนึ่งแห่งยุคสมัย

ประเด็นที่สอง หนังสือ “ปัญญางาน จัดการตน” มีรูปแบบการนำเสนอการจัดหน้าที่ละบรรทัด เพื่อมีระยะและที่ว่างให้ผู้อ่านได้ขบคิด เช่นเดียวกับการอ่าน คัมภีร์โบราณ ซึ่งต้องนั่งอ่านช้าๆ ไตร่ตรองหรือได้แสงเทียน ในกระท่อมน้อย มีการพิมพ์สองสีเพื่อแยกประเด็น คำถามออกมาให้ชัดเจน และยังมีการกล่าวถึงบุคคลต่างๆ ที่ถูกนำมายกตัวอย่างให้ได้เห็นภาพชัดขึ้น บอกทั้งประวัติความเป็นมา ผลงานต่างๆ ของบุคคลเหล่านั้น เช่น ฌอง กาลแวง หรือ จอห์น คาลวิน (John Calvin) เขาต้องการสร้างโรงเรียนของพระเจ้าที่ดีที่สุด บนโลกมนุษย์ ด้วยวิธีบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ บวกกับการใช้ การวิเคราะห์ทบทวนตัวเอง (Feedback Analysis) ตามที่ดริคเกอร์ได้กล่าวถึง จึงทำให้ลัทธิ คาลวินสามารถขยายบทบาทไปในยุโรปได้อย่างรวดเร็ว ในเวลาอันสั้น หรือ ดไวท์ ดี. ไอเซนฮาวร์ (Dwight D. Eisenhower) เขาเลือกตัดข้อความจากคำปราศรัยจริง เพราะกลัวจะกระทบกับคะแนนเสียงเลือกตั้ง ทำให้เกียรติภูมิที่สร้างสมมาตลอดชีวิตในกองทัพของไอเซนฮาวร์ ได้ถูกทำลายลงในคราวเดียว ในขณะที่ดริคเกอร์กล่าวว่า หายนะส่วนใหญ่ของไอเซนฮาวร์มาจากการไม่รู้วาทะตนเองนั้นเป็นนักอ่าน หาใช่ นักฟัง ความพินาศด้านการสื่อสารสืบเนื่องมาจากความไม่รู้จักตัวเองในข้อนี้ เป็นต้น

นอกจากนี้ เพื่อช่วยให้เรากลับมาอ่านทวน ความจำ ท้ายเล่มของหนังสือยังมีแผนผังที่ช่วยแสดง ลำดับขั้นตอนของการจัดการตนเองออกมาให้ชัดเจนขึ้น เมื่อเราพบปัญหา เราสามารถกลับมาทบทวนตนเองได้อีกครั้ง โดยค่อย ๆ ไล่ลำดับความคิด ความผิดพลาด ไปทีละขั้น คำตอบแห่งความคิดอาจซ่อนอยู่ในนั้นใน ระหว่างบรรทัดของความคิด

3.3 จุดด้อย

ส่วนที่น่าจะเพิ่มเติมในงานเขียนเล่มนี้คือ เป้าหมายของผู้เขียนมุ่งที่จะให้ผู้อ่านนั้นเจาะจงเฉพาะ กลุ่มคือกลุ่มวัยทำงานขึ้นไป หนังสือนี้เป็นสิ่งที่เข้าถึงได้ง่าย กระชับ เข้าใจง่าย แต่ไม่ใช่กับหนังสือเล่มนี้ เพราะหนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่ผู้อ่านนั้นควรจะมีวุฒิภาวะมากพอสมควรหรือระดับวัยที่โตเป็นผู้ใหญ่ มีประสบการณ์มากพอที่สามารถคิด ไตร่ตรอง รู้ว่าสิ่งใด ถูกสิ่งใดผิด แต่เนื่องจากสังคมปัจจุบันเป็นสังคมของโลกโซเชียล ทำให้หนังสือนี้เป็นสิ่งที่ผู้คนนั้นแทบจะ เลิกอ่านแล้วก็ได้ หนังสือเล่มนี้ควรที่จะมีการ นำเสนอที่เข้าใจง่ายมากกว่าการเขียนบทความ เช่น การหารูปภาพมาแนะนำ การทำเรื่องราวให้ดูน่าสนใจ การสร้างเอกลักษณ์ให้หนังสือ เพื่อที่จะสามารถเจาะ เข้าไปถึงวัยอื่น ๆ ได้ เริ่มต้นจากการเจาะเข้าหากลุ่ม วัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่กำลังเริ่มคิด ทดลอง ค้นหาตัวเอง เป็นวัยที่ควรถูกชี้ทางไปในทางที่ไม่เป็นภัยต่อสังคม

ยิ่งกว่านั้นหนังสือคือสิ่งที่ผลิตออกมาเพื่อให้ ผู้อ่านนั้นเข้าใจไปในทางเดียวกัน เช่น หนังสือเรียน หนังสือประวัติศาสตร์ หนังสือทำอาหาร ฯลฯ แต่หนังสือ เล่มนี้ทำออกมาเพื่อให้ผู้อ่านนั้นอ่านช้า ๆ และได้คิด ตามแต่ละบทความ ๆ ไป ซึ่งความคิดของแต่ละคน ต่างตีความได้ไม่เหมือนกัน ถึงแม้จะมีส่วนน้อยที่คิด เหมือนกันแต่ก็ไม่สามารถปฏิบัติตามกันได้อย่างมี ประสิทธิภาพทุกคน หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือแบบ ปลายเปิดทำให้ผู้อ่านนั้นคิดกันไปคนละแบบ อีกทั้ง เหตุการณ์ที่แต่ละคนพบเจอนั้นไม่มีทางที่จะเหมือนกัน ได้ในทุกสถานการณ์ หนังสือเล่มนี้จึงเป็นแค่ทฤษฎีที่ สร้างมาเพื่อการคิด ไม่ได้เป็นเครื่องนำทางที่ให้ทุกคน ปฏิบัติเหมือนกัน เพียงแต่ต้องศึกษาไว้เพื่อเป็นการ

รับมือกับภัยจากสังคมและตัวเองที่จะต้องพบเจอในอนาคต

อย่างไรก็ตามหนังสือเล่มนี้ก็ทำให้เห็นว่ามีผู้ที่ประสบความสำเร็จจากการจัดการตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและบุคคลเหล่านั้นก็เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในยุคสมัยก่อน มนุษย์เราในยุคปัจจุบันควรที่จะต้องศึกษาเรื่องนี้ไว้เพื่อจะต้องปรับใช้ในสังคมที่ต้องปรับตัวและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งถ้าผู้อ่านศึกษาและประสบความสำเร็จในชีวิตก็ยังสามารถนำไปเป็นคำสอนให้คนรุ่นหลังนั้นได้ปฏิบัติตามได้ ดังบทความว่า “ให้ปลาฉันหนึ่งตัว ฉันมีปลากินแค่หนึ่งวัน สอนให้ฉันหาปลา ฉันมีปลากินตลอดไป” ความรู้เหล่านี้จะติดตัวเราไปจนวันตาย

4. บทสรุป

ผู้วิจารณ์คิดว่าหนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่อัดแน่นไปด้วยคำถามใหญ่ ที่จะช่วยเราหาคำตอบให้กับชีวิตในยุควิกฤตที่เราต้องคิดเรื่องการจัดการตนเอง ทำให้รู้ถึงคุณค่า จุดแข็ง วิธีการทำงาน และการตั้งเป้าหมายในครึ่งสองของชีวิต หากเราไม่รู้จักตนเอง จึงไม่รู้ว่าจะจัดการตนเองอย่างไร ไม่อาจจัดเอาศักยภาพและจุดแข็งตัวเองออกมาใช้ และไม่เข้าใจว่าทำอะไรจึงจะสร้างความเปลี่ยนแปลงให้เกิดกับยุคสมัย หนังสือเล่มนี้เป็นจุดเริ่มต้นที่ดี สามารถชี้แนะช่องทางและแนวความคิดที่เกิดขึ้นในปัจจุบันซึ่งผู้อ่านต้องนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง สุดท้ายนี้การใช้หนังสือเล่มนี้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดก็ขึ้นอยู่กับตัวของผู้อ่านเอง บทเรียนแห่งศตวรรษที่ 20 ของดรักเกอร์ คงเป็นหลักที่ช่วยให้เราคิดถึงความหมาย ชีวิต และการจัดการตนเองในศตวรรษที่ 21

Reference

Drucker, P.F. (2017). *Managing Oneself*. Translated by Trisuriyathamma, P. Bangkok, Thailand: Openbooks.